மனித வர்க்கம் விலங்குகளைப் போல் தனித் தனியே காடுகளில் வாசஞ் செய்து வந்த நிலைமை மாறி, கூட்டிசை கட்டிக் கட்டிக் கூலவி வாழ ஆரம்பித்த போதே அவற்றிற்குச் சில கொள்கைகள் தவேயைாகிவிட்டது. எப்படி எனில், எப்படி தனியே இருக்கும் மக்கள் ஏதாவது ஒரு பொது நன்மையை உத்தேசித்து தங்களுக்கெனறு ஒரு சங்கத்தை நிறுவினால் உடனே அதற்குக் கொள்கைகள் நிர்ணயிக்க வணேடிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகின்றதோ, அதுபோல் மனிதர்களின் கூட்டு வாழ்க்கைக்கு கொள்கைகளை நிர்ணயிக்க வணேடியதாகி விட்டது.

அக்கொள்கைகள் தான் இப்போது மதம் எனப்படுவதாக இருக்கிறது. அம்மாதிரியான கொள்கை நிர்ணயங்களை மீறுக் கூடாது என்பதற்கு நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்தி, அந்நிபந்தனைகளை மீறி நடப்பவர்களைத் தண்டிக்க முடியாத நிலையிலோ, அல்லது தண்டிக்க வணேடாம் என்று தோன்றிய சமயத்திலோ, அல்லது சிலரின் சுயநலத்திற்காகவோ, வறேு விதத்தில் ஏமாற்றிப் பிழைப்பதற்காகவோ வணேடி, அக்கொள்கைகள் கடவுள் என்பதுடன் சம்பந்தப்படுவதனால் தான் மக்கள் ஏமாறுவார்கள் என்கின்ற எண்ணம் கொண்டு அவற்றை “கடவுள் உண்டாக்கினார்” என்றும், அவற்றிற்கு மீறி நடந்தால், “கடவுள் தண்டிப்பார்” என்றும் சொல்ல வணேடியதாய் விட்டது. (இந்த இடந்தான் முதல் முதலாக மனிதன் தவறு செய்த இடமாகும்.)

ஆனால், இக்கொள்கைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது எப்படி? எந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு? என்று பார்ப்போமயோனால், அது அந்தக் காலத்திய நிலைமை, சீதோஷ்ண ஸ்திதி, மக்களின் அறிவு நிலை, அதாவது பாமர மக்களின் அறிவீனம், சிலரின் சூழ்ச்சித் திறம் முதலாகிய நிலையில் அதாவது, காலதசே வர்த்தமானத்திற்கு ஏற்ப செய்யப்பட்டவகைள் என்றே சொல்ல வணேடும்.

மலேும், ஒரு கூறிப்பிட்ட கொள்கை பிற்கால தசே வர்த்தமானத்திற்கோ, சிலரின் சுயநலத்திற்கோ ஏற்றதாயில்லாவிட்டால் யாராவது அறிஞர் அல்லது தந்திரக்காரர் அதை மாற்ற நினைக்கும்போது, பாமர மக்கள் மூடநம்பிக்கையின் பலனாய் தாங்கள் பிடிவாதங்காட்டி மாற்ற சம்மதிக்காத காலத்தில் பிரிந்துபோய் புதிய கொள்கைகள் வகுத்து அதாவது, முன்னையதை திருத்தியோ, அல்லது சில மாற்றியோ, அல்லது சில புதியதுகளைச் சரேத்தோ செய்ய நரேிடும் போது அது ஒரு புதிய மதமாக ஏற்பட்டு விடுகின்றது உண்டு.

இதனால், பாமர மக்கள் அதாவது கூரூடம்பு பிடிவாத முள்ளவர்கள் “என் மதம் பரிது,” “உன் மதம் சிறிது” என்கின்ற மதச் சண்டகைக்கு ஆளாகி விடவும் நரேிட்டு விடுகின்றது. இந்தச் சண்டையில்லாமல் திருத்தம்பாடு செய்யலாமா என்று நினதை்த பரியவர்கள், கொள்கைகளை மாற்றாமல் பழயை கொள்கைகளுக்கே புதிய வியாக்கியானங்களைச் செய்து திருப்தி செய்ய முயற்சித்தும் இருக்கின்றார்கள். ஆயினும், அம்முயற்சிகளின் பலனும் மூடிவில் உட்சமயங்களாகவும், சார்பு சமயமாகவும் மாறிற்றயேொழிய, கொள்கைகளின் முக்கியங்களை அறியமுடியாமலயேே போய் விட்டது.

இப்படியதோன் மதங்கள் வகெ காலமாய் மாறி மாறியும், திரிந்து திரிந்தும், பரெுகிக் கொண்டும் வந்ததினாலயேே மதங்களின் உண்மதை் தத்துவமும், அவசியமும் அறிவதற்கில்லாமற் போனதோடு அதை ஒரு சடங்காகவே கொள்ள வணேடியதாகி விட்டது.

Written by
Saturday, 16 August 2008 15:56 -

இன்றைய தினம் எந்த மதக் காரணத்தையாவது கண்டுஉன் மதம் என்ன? அதன் தத்துவம் என்ன? என்றால், சில சடங்குகளையும், கூறிகளையும் மாத்திரம்தான் சொல்லுவானே ஒழிய, அதன் உண்மைதை தத்துவம், அதாவது எந்தக் கருத்தகை கொண்டு ஆதியில் மதத்தை உண்டாக்கினார்களோ அந்தக் கருத்தும் சற்றும் அறிந்திருக்கமாட்டான். அதோடு, அதற்கு நேரே் விரோதமாக அறியாமையும், ஒழுக்கயீனங்களும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அன்றியும், சிலர் இவற்றதை தங்கள் சுயநலத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவும் கருவியாய் விட்டது.

சிறப்பாக, இப்போதையை மூக்கிய மதங்கள் என்று சொல்லப்படுபவகைள் எல்லாம் பாமர மக்களை ஏமாற்றி கொடுமபை்படுத்தி பணம் பறித்தும் பூரோகிதக் கூட்டமும், அரசாங்கமும், சலெ்வந்தனும் பிழகை்க மார்க்கங்களாக இருக்கின்றனவயேன்றி, பொதுவாக மனித வர்க்கத்திற்கு எவ்வித பலனும் இல்லாமற் போய்விட்டது. மற்றும், மதத்தினால் ஏற்பட்டு வரும் கடெுதிகள் என்னவனென்று பார்ப்போமானால், முதலாவாது, மதம் மனிதனின் அறிவயைே அடியோடு கடெுத்துவிடுகின்றது.

எப்படியனெில், ஒவ்வொரு மதக்காரனும் தனது மதப்படி ஒரு கடவுள் உண்டு என்று நினைப்பதோடு, தனது மதத்தயைும் கடவுள் உண்டாக்கினார் என்று நம்புவதாகக் காணப்பட்டாலும், மற்றொரு மதக்காரனும் அப்படித்தானே சொல்லுகிறான். ஆதலால், அவர்களுக்கு வறேு மதத்தயைும், நமக்கு வறேு மதத்தயைுமாகக் கடவுள் சயெ்திரப்பார் என்று சிறிதாவது யோசிக்கவோ, அல்லது நம் மதத்தை வயைும்படியோ, அன்றி ஏற்காதபடியோ அவர் மற்றொரு மதத்தை உண்டாக கி இரப்பாரோ? அப்படியானால், இது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடல்லவா? என்று எவரமேே நினைப்பதில்லை. எவரமேே என்றால் மத ஆசாரியார்கள், மத அபிமானிகள் என்பவர்கள் முதலாக எவரமேே கருதுவதில்லை.

இந்த ஒரு காரணத்தாலயேே, மதம் மக்களின் அறிவை எவ்வளவு தூரம் கடெுத்திருக்கின்றது என்பது விளங்குமே். இரண்டாவது, மனிதர்களின் ஒற்றுமகை்குப் பதிலாக மனிதனை மனிதன் பிரித்துக் காட்டவேமே மதம் உதவுகின்றது. மூன்றாவது, மதமானது மனிதனை வடேத்திலயேே திரப்தியடையச் சயெ்கின்றதே ஒழிய, ஒழுக்கத்தில் சிறிதும் இடமில்லை. ஏனனென்றால், எவ்வளவு நல்ல மதமானாலும் முதலில் ஏதாவதொன்றயைாவது நமது பூத்திக்கும், அறிவிற்கும், கண்ணுக்கும் படாததகை கூருட்டுத்தனமாய் நம்பித்தானாக வணே்டுமனென்று சொல்லாமலிருப்பதில்லை. அப்படியானால், அம்முறயைில் ஒன்றை நம்பிவிட்டு அதபேோன்ற மற்றொன்றை நம்பாமலிருப்பதற்குக் காரணமும் இல்லை.

அய்ந்தாவது, மதமானது கடவுளுக்கும் நமக்குமிடயைில் தரகர்களின் நடவடிக்கயைையும், வார்த்தயைையும் அது எவ்வளவு அசம்பாவிதமானாலும் நமது சொந்த அறிவைவிட, பிரத்தியட்ச அனுபவத்தை விட மலோனதாக நினகை்கின்றது. அன்றியும், மதமானது பணம் சலெவு சயெ்யும் அளவுக்கு மோட்சமும், பாவ மன்னிப்பும் இரப்பதாகவும், எவ்வித அக்கிரமங்களுக்கும் வணக்கத்தின் மூலம் மன்னிப்பு இரப்பதாகவும் நம்பச் சயெ்வதால் மனிதனை அக்கிரமம் சயெ்யுவும், சயெ்தவன் மூலம் பணம் சம்பாதிக்கவும் தூண்டுகிறது. சோம்பறேிப் பிழைப்புக்கும் தாராளமாய் மதம் இடம் கொடுக்கின்றது.

மதம் மக்களகை் கோழகைளாக்குகின்றது. மதத்தினால் இவ்வளவு அநீ திகள் ஏற்படும் உலக சம்பவங்களின் உண்மகை் காரண காரியங்கள் உணருவதற்கில்லாமல்

குருட்டு நம்பிக்கைகளை வளர்ப்பதே மதம் !

Written by
Saturday, 16 August 2008 15:56 -

நிர்ப்பந்தமாய் மக்கள் மதத்தினால் தடுக்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வளவும் தவிர, ஒருவனுடைய உழைப்பிலே மற்றும் ஒருவனை சாப்பிடச் செய்கின்றது. நிற்க, உண்மைச் சைவன் என்பவன் ஒருவன் எவ்வளவு அயோக்கியனானாலும், ஒரு துளி சாம்பல் அவன் மேலே பட்டு விட்டால் உடனே அவனுடைய சகல பாவமும் தீர்ந்து நேரே “கைலயங்கிரிக்கு”ப் போய் விடலாம் என்கின்றான்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், வக்கீல் தொழில் செய்பவனும், பொய்ப் புராணப் பிரசங்கம் செய்பவனும் விபூதி பூசிக் கொள்ளுகிற காரணத்தாலேயே தன்னை ஒரு சைவன் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். பிறரும் அப்படியே எண்ண வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றான் என்றால், சைவனின் யோக்கியத்திற்கும், சைவ சமயத்தின் பெருமைக்கும் வேறு சாட்சியம் தேவையா?

அதுபோலவே, ஒரு உண்மை வைணவன் என்பவனும் ஒரு தடவை ‘ராமா’ என்று சொல்லிவிட்டால் சகல பாபமும் தீர்ந்துவிட்டது என்கின்றான். ராமனைவிட உலகில் வேறு தெய்வமில்லை என்கின்றான். அதுபோலவே, ஒரு உண்மை கிறிஸ்தவன் என்கின்றவனும் ஏசுவை அடைந்தால் சகல பாபமும் தீர்ந்துவிடும் என்கின்றான். அன்றியும், ஏசுவின் மூலம் அல்லாமல் பாவ மன்னிப்பு என்பது கிடையவே கிடையாதென்கின்றான்.

அதுபோலவே, ஒரு முகமதியனும் ‘குரான்’ வாக்கெல்லாம் கடவுள் வாக்கு, அது எந்த தேசத்திற்கும், எந்தக் காலத்திற்கும் பொருந்தியது, அதில் உள்ள ஒரு சிறு கோடாவது மாறினால் இஸ்லாம் மதமே போய் விட்டது என்கின்றான். இப்படியே ஒவ்வொரு மதத்திற்கு ஒவ்வொரு பெருமையும். அதுவேதான் உண்மையான மதம், முறையே கடவுள் அவதாரம், கடவுள் குமாரன், கடவுள் தூதன் ஆகியவர்களால் ஏற்பட்டது என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். *- (11-8-1929 ‘குடி அரசு”* இதழில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கத்தின் ஒரு பகுதி *.)* http://www.keetru.com/rebel/periyar/44.php

3 / 3